

УДК 364.043

Серга Т.О.¹, Махніборода Д.О.²

¹ канд. соц. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. СН-218 НУ «Запорізька політехніка»

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРЕВЕНТИВНОЇ ПРАКТИКИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ПРОБЛЕМИ НАРКОМАНІЇ ТА ВІЛ/СНІД

Превентивна практика соціальної роботи – передбачення і приведення в дію соціально-правових, юридичних, психологічних, соціально-медичних, педагогічних та інших механізмів попередження і подолання негативних явищ; організація соціально-терапевтичної, соціально-побутової, психолого-педагогічної, медичної, юридичної та іншої допомоги; забезпечення захисту прав сім'ї, жінок, підлітків, дітей, молоді; запобігання виникненню можливих життєвих проблем у окремих індивідів; збереження, підтримка і захист нормального рівня життя і здоров'я людей.

Наркоманія – це захворювання, яке виникає внаслідок вживання специфічних препаратів, які отримали загальну назву наркотики.

ВІЛ – вірус імунодефіциту людини. Він вражає і поступово знищує клітини імунної системи людини, які захищають організм від інфекцій. ВІЛ призводить до розвитку СНІДу впродовж 8-10 років. При належному лікуванні цей процес може бути значно довшим.

СНІД – синдром набутого імунодефіциту. Комплекс захворювань, які розвиваються внаслідок руйнування вірусом (ВІЛ) імунної системи.

Непрямі дослідження свідчать, що більше половини старшокласників спробували наркотики, а близько 30% періодично вживають їх. Такі речовини, як «канабіс» та «екстазі» стають частиною субкультури певного кола молоді.

Не можна заперечити той факт, що в Україні споживання ін'єкційних наркотиків набуло масштабів епідемії. Це призводить до «вимивання» із суспільно-корисного життя молодого, перспективного прошарку населення. Поширюється практика дошлюбних та позашлюбних статевих зв'язків, що створює додаткові ризики до поширення соціально-небезпечних хвороб.

У нас час у профілактиці використовують індивідуальні, групові методи та методи соціальної роботи у громаді. Превентивні заходи та попередження розвитку означених проблем, застосовується насамперед у роботі з підлітками.

Більшість соціальних працівників користується у своїй практичній роботі соціально-педагогічною класифікацією віку, де вікова періодизація співвідноситься з етапами соціалізації. На кожному віковому етапі перед людиною постає низка завдань, від сприятливого чи несприятливого розв'язання яких залежить її особистісний розвиток.

Добровільне консультування та тестування на ВІЛ представників уразливих груп є ключовим компонентом програм профілактики, лікування, догляду і підтримки ЛЖВ. На жаль, більшість людей не звертаються за допомогою (це можуть бути проблеми з фінансуванням, особистісні проблеми тощо), що призводить надалі до захворювання на СНІД, оскільки програма лікування не почалась вчасно.

Появу вуличної соціальної роботи пов'язують із загостренням таких соціальних проблем, як бездомність, дитяча бездоглядність, зловживання психоактивними речовинами, поширення секс-роботи, асоціальної або ризикованої поведінки серед представників окремих субкультур.

Вулична соціальна робота – метод соціальної роботи, суть якого полягає у встановленні контактів із представниками «закритих» соціальних груп у звичних для них місцях із метою донесення необхідної інформації та надання послуг. Соціальні служби не очікують звернення клієнтів, а йдуть зі своїми послугами або інформацією про такі послуги до клієнтів, які вірогідно потребують допомоги.

Хоча в наш час соціальна профілактика наркотизації та ВІЛ/СНІД стала більш загально поширеною, для більш ефективного її результату існує потреба координованих дій системи соціальної роботи, освіти, правоохоронних органів, медичних закладів.